

очи и двѣтъ. Тука той ме препоръчи на тѣхъ, и показа, че ме зима подъ своя защита, и че ми позволява, да живѣя постоянно въ конакътъ.

Подиръ - това предаде ме въ теккѣто на дerviшитѣ, които сж прочути съ набожността си, както и споредъ косъмътъ отъ брадата на Пророкътъ, който тѣ вардѣха, — а то, за да изуча мъдростта на въртата. Тукъ захванахъ да уча да чета и да пиша по турски, и да слушамъ предавания отъ коранътъ; въ джамията срѣщаме се всѣки-денъ съ Халила, когото бѣхъ измолилъ да го пуснатъ отъ тъмницата, та той сега много по-прилѣжно ходѣше въ джамията отъ колкото по-преди. Колко пѣти ние — двама примѣрни нехранимайковци — единъ-до-другъ се кланѣхме съ покритъ фанатизмъ! Колко пѣти, като стоеше край мене, а нѣмаше други близу насъ, — захващаше оня поразникъ да чете отъведнажъ „върую“, или друга нѣкоя шеговито захършена молитва, та трѣбаше чюдеса да правя, за да се не раземѣя!

Междутова легна Нефисѣ на постелка отъ сухата болестъ, и зарадъ женитбата ми съ нея неможѣше да стане приказка. А азъ, отъ своя страна, бѣхъ се оставилъ съвсѣмъ на ужасно-развратениятъ духъ, който ме окръжаваше. Съ офицеритѣ и съ другитѣ по-долни чинovníци заедно, ходѣхме вѣнъ по лозята и по градинитѣ, и правѣхме най-гнуснитѣ беззакония върху Ерменцитѣ, що ги ловѣхме отъ околнитѣ села.

Но малко-по-малко азъ хванахъ да осѣщамъ ужасниятъ животъ който ме бѣше покорилъ, и почнахъ да въздишамъ зарадъ свободата и отечеството. И зароди се въ мене сериозна мисль, какъ да побѣгна отъ Икония, отъ гдѣто ме не пущаха, макаръ че бѣхъ се и потурчилъ. Ужасна честъ ме вържѣше съ Халила. Него непущаха на-вѣнъ за да не прави скандали, и да не посрамва Мухаммедовата върта, а нѣкъ мене,